

Regeringskansliet
Justitiedepartementet
103 33 Stockholm**Yttrande över departementspromemorian Förverkande av fordon vid trafikbrott (Ds 2012:42)**

(Ju2012/7289/L5)

Det är både av kriminalpolitiska skäl och av trafiksäkerhetsskäl angeläget att det är möjligt att förverka bilar som använts vid rattfylleri och andra trafikbrott. Av promemorian framgår emellertid att det inte i första hand är brister i lagstiftningen som är problemet. Det tycks i stället vara hänförligt till brister i polisens verksamhet. Det framgår av avsnitt 3.9 att polisens utredning om vem som äger bilen ofta är bristfällig vilket kan göra att ett förverkandeyrkande inte kan riktas mot bilägaren. Det påpekas också att polisen är allt för återhållsam med att ta bilar i beslag och att detta särskilt gäller lite dyrare bilar. Hälften av de polismyndigheter som svarat på frågor från Rikspolisstyrelsen har uppgett att man avstår från att ta fordon i beslag på grund av exempelvis oklara ägarförhållanden eller skäl hänförliga till kostnader för förvaring. Det sistnämnda är förvånande; lagstiftaren har knappast tänkt sig att kostnaderna för polisens förvaring av bilen skulle kunna vara ett skäl mot beslag och förverkande. Från åklagarhåll sägs att det redan med dagens lagstiftning finns förutsättningar att yrka förverkande i fler fall än vad som sker.

Det som sägs i promemorian gör att jag avstyrker de föreslagna ändringarna i 7 § trafikbrottslagen. Att ge en ineffektiv organisation nya lagliga verktyg att misslyckas med är inte ändamålsenligt. Först när de nuvarande reglerna tillämpats fullt ut kan man avgöra om de är tillräckliga. Däremot tillstyrker jag förslaget om ett uppdrag till Åklagarmyndigheten och Rikspolisstyrelsen att utarbeta riktlinjer för att förbättra sina metoder och sin samverkan när det gäller att utreda förutsättningarna för fordonsförverkande. Det arbetet borde myndigheterna ha utfört för länge sedan på eget initiativ. Jag har inte heller några erinringar mot förslaget till ändring av 8 § trafikbrottslagen.